

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Сардори Академияи Вазорати корҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон, д.и.ҳ., дотсент,
генерал-майори милитсия

Шарифзода Ф.Р.

«12 08»

соли 2022

ТАҚРИЗИ

муассисаи тақриздиҳанда ба диссертатсияи Шарипов Маҳмадкарим Маҳмадсалимович дар мавзӯи «Ҷавобгарии чиноятӣ барои ришвадиҳии тиҷоратӣ тибқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи чиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи ичрои ҷазои чиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) пешниҳод шудааст

Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илми зълоншуда. Диссертатсияи Шарипов Маҳмадкарим Маҳмадсалимович таҳқиқоти илмии анҷомёфта ба ҳисоб рафта, аз ҷониби муаллиф ҳамаҷониба таҳқик гардида, ба яке аз мавзӯҳои мубрами илми ҳуқуқи чиноятӣ – «Ҷавобгарии чиноятӣ барои ришвадиҳии тиҷоратӣ тибқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон» баҳшида шуда, муҳтавои он ба ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи чиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи ичрои ҷазои чиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) мутобиқ мебошад.

Саҳми илмии довталаб дар ҳалли масъалаи илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳамияти он. Саҳми шаҳсии муаллифи диссертатсия ба сатҳи навғонии илмии таҳқиқоти диссертационӣ, нуктаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд, мақолаҳои илмӣ, маърӯзаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳурияйӣ ва байналмилалӣ асоснок карда мешаванд. Ҳамчунин, тарзи навишт, гузориши масъала, сабки диссертатсия саҳми шаҳсии муаллифро нишон медиҳанд. Илова бар ин, аз тарафи муаллифи диссертатсия дар мақола ва маърӯзаҳо, дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳурияйӣ ва байналмилалӣ пешниҳодҳо ҷиҳати такмил баҳшидани қонунгузории чиноятии ватанӣ ва фаъолияти

мақомоти ҳуқуқтатбиқкунанда, дар соҳаи татбиқи меъёрҳои ҳуқуқи чиноятӣ оид ба ҷавобгарии чиноятӣ барои ришвадиҳии тичоратӣ ироа гардидааст.

Маврид ба тазаккур аст, ки диссертант дар ҳалли як зумра масъалаҳои назарияйӣ, ки марбут ба падидай баррасишаванда мебошанд, ба муваффакият ноил гардида, ҳамзамон андешаҳои илмиеро коркард намудааст, ки онҳо барои рушди илми ҳуқуқшиносии ватанӣ ва такмили қонунгузории чиноятӣ метавонанд саҳми назаррас гузоранд:

а) нахустин самти илмие, ки муаллиф ба он ноил гардидааст, ин ошкор намудани паҳлухои норавшани дар сатҳи қонунгузории чиноятӣ мавкеъ пайдо кардани ҷавобгарии чиноятӣ барои ришвадиҳии тичоратӣ мебошад. Муаллиф қайд менамояд, ки барои ришвадиҳии тичоратӣ аввалин маротиба дар Кодекси чиноятии ҶТ соли 1998 ҳамчун чиноят, ҷавобгарии чиноятӣ пешбинӣ гардида буд. То ин замон, дар қонунгузории чиноятии ҶТ танҳо таркиби чинояти додану гирифтани пора ва миёнаравӣ дар порадиҳӣ муайян буд, ки ришвадиҳии тичоратӣ ба он айният дода мешуд. Маҳз мағҳуми ришвадиҳии тичоратӣ мутобиқан дар заминаи мағҳуми додан ва гирифтани пора ба вучуд омадааст, ки ин дар хусуси айнияти таркибҳои мазкур низ шаҳодат медиҳад (саҳ.6).

б) Самти дигаре, ки муаллиф аз нигоҳи илмӣ ба он муваффақ гардидааст, ин таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузории чиноятии ҶТ ва давлатҳои хориҷӣ оид ба ришвадиҳии тичоратӣ мебошад. Бо назардошти гуфтаҳои боло муаллиф дар ин бахш якчанд хulosабарориҳои амиқи илмиро анҷом додааст. Аз ҷумла, дар ин қисмат, рисоланавис андешаи ҳудро чунин баён менамояд: қонунгузории кишварҳои аврупой меъёрҳои ҳуқуқии чиноятиро оид ба ҷавобгарӣ барои чиноятҳои муҳталифи коррупсионӣ пешбинӣ менамоянд. Дигар ин ки дар баъзе кишварҳо ин чиноятҳо маҳз коррупсионӣ ном бурда мешаванд, аммо дар баъзеи дигар давлатҳо, қонунгузор онҳоро бидуни истифодаи истилоҳи «коррупсия» ифода намудааст. Ба гуногуни мағҳумҳои қонунгузории таркибҳои даҳлдори чиноятҳои коррупсионӣ нигоҳ накарда, тамоми гуногунрангии онҳоро метавон «тағйироти

чузъй»-и ду таркиби анъанавӣ – суиистифода аз мақоми хизматӣ ва гирифтани (додан)-и пора мансуб доност ва қонунгузории кишварҳои аврупой дар ин масъала бо маҷмӯи меъёрҳои маҳсус оид ба ҷавобгарӣ барои ин ҷиноятҳо (барои навъҳои хосси онҳо) фарқ менамояд (саҳ.49).

в) рисоланавис дар таҳқиқоти диссертационии худ объект, тарафи объективӣ, субъект ва тарафи субъективии ришвадиҳии тиҷоратиро мавриди таҳлил қарор дода, вобаста ба паҳлуҳои муҳталифи элементҳои мазкури таркиби ҷиноят андешаҳои худро иброз намудааст. Аз ҷумла, дар қисмати хулосавӣ вобаста ба таҳлили субъекти ҷиноят муаллиф пешниҳод менамояд, ки дар доираи эзоҳи м. 279 КҶ ҶТ мағҳуми «вазифаи идоракунӣ» бо назардошти муқаррароти қонунгузории граждании ҶТ (дар бораи шахсони ҳуқуқӣ), қонунҳои ҶТ «Дар бораи ҷамъияти дорои масъулияти маҳдуд», «Дар бораи ҷамъиятҳои саҳомӣ» ва дигар қонунҳое, ки вазъи ҳуқуқии ташкилотҳои тиҷоратӣ ва ғайритиҷоратиро муқаррар менамоянд, тавзех дода шавад, ки қобили дастгирӣ мебошад ва ғайра (саҳ.126).

Дар ин қисмат, метавон хулоса намуд, ки таҳқиқбараんだ дар ҳалли масъалаҳои илмии марбут ба ришвадиҳии тиҷоратӣ муваффақ гардида, нуктаҳои илмиеро манзур намудааст, ки воқеан асоснок ва таҳқимбахшандай илми ҳуқуқи ҷиноятӣ мебошанд.

Натиҷаҳои мушаҳҳаси илмӣ (бо нишон додани навгонӣ, аҳамияти илмӣ ва амалии онҳо), ки барои он ба довталаб додани дарачаи илмии дархостшаванда мумкин аст.

Навгонии илмии таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки ин нахустин пажуҳиши муқаммали илмӣ оид ба ҷавобарии ҷиноятӣ барои ришвадиҳии тиҷоратӣ бо забони давлатӣ ба шумор меравад. Дар рисола бори аввал аз ҷониби муаллиф мағҳум, асос ва моҳияти ҷавобарии ҷиноятӣ барои ришвадиҳии тиҷоратӣ, дар асоси қонунгузории амалкунанда ва таҳлили муқоисавии он бо қонунгузории кишварҳои ҳориҷӣ мавриди таҳлил қарор дода шуда, аломатҳои объективӣ ва субъективии ин ҷиноят, инчунин намудҳои бандубастшавандай ҷинояти мазкур мавриди омӯзиш ва хулосабарорӣ қарор дода шудаанд. Пешниҳод ва хулосаҳои дар рисола дарҷшуда, ба такмили қонунгузории

чиноятии амалкунанда равона гардида, масоили ҷавобгарии чиноятиро барои ришвадиҳии тиҷоратӣ дар бар мегирад.

Натиҷаҳои таҳқиқот, ҳулосаҳои илмӣ ва пешниҳодҳо баҳри такмили қонунгузории чиноятӣ оид ба ҷавобгарии чиноятӣ барои ришвадиҳии тиҷоратӣ равона гардидааст. Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертационӣ метавонанд перомуни такмил додани меъёрҳои амалкунандай қонунгузории ватанӣ мусоидат намуда, дар амалия тартиби танзими ҷавобгарӣ барои ришвадиҳии тиҷоратӣ зимни фаъолияти мақомоти қонунгузорӣ, судҳо ва дигар мақомот ҷиҳати дуруст татбиқ намудани он, васеъ истифода гарданд. Ҳамчунин, таҳқиқоти пешниҳодшуда метавонад дар раванди таълими фанҳои ҳукуки чиноятӣ, ҳукуки иҷрои ҷазои чиноятӣ, инчунин, дар курси маҳсуси «Чиноятаҳои иқтисодӣ» истифода шаванд.

Бо мақсади исботи гуфтаҳои қаблӣ метавон ҷанде аз натиҷаҳои илмии таҳқиқоти диссертациониро ишора намуд, ки барои он метавон ба довталаб дараҷаи илмӣ дода шавад:

- дар нуктаи дуюми пешниҳодҳои илмӣ, ки барои ҳимоя намудан ироа шудааст, муаллиф андешаи онро ироа менамояд, ки соҳтори диспозитсияи м. 279 КҶ ҶТ қоидаи умумии тарҳрезии соҳтори моддаҳои дигари Қисми маҳсуси КҶ ҶТ-ро вайрон менамояд. Ҳамчун қоида, дар моддаҳои Қисми маҳсуси КҶ ҶТ аломатҳои муайянкунандай танҳо як таркиби чиноят муқаррар шудааст, ки ин барои бандубости дурусти чиноят мусоидат карда метавонад. Дар моддаи 279 Кодекси чиноятӣ бошад, дар як модда ду таркиби чиноят пешбинӣ гардидааст (қ. 1-2 м. 279 КҶ ҶТ додан ва қ. 3-4 м. 279 КҶ ҶТ гирифтани пул). Бо дарназардошти қоидаҳои техникаи қонунгузорӣ пешниҳод карда мешавад, ки ҷавобгарӣ барои ришвадиҳии тиҷоратӣ дар доираи моддаҳои алоҳидаи Қисми маҳсуси КҶ ҶТ мустаҳкам шаванд. Воеан, ба таври возеху равшан инъикос гардидани меъёрҳои қонунгузорӣ, аз ҷумла, қонунгузории чиноятӣ барои фаҳмиши дурусти онҳо дар амалияи ҳукуқтатбиқунӣ шароити мусоид фароҳам оварда, пеши роҳи мухолифати меъёрҳо ва ҳатогиҳои амалиявӣ гирифта мешавад.

- таҳқиқбаранда дар заминаи таҳқиқоти иҷротариҳо чудо намудани аломатҳои асосии тарафи объективии ришвадиҳии тиҷоратиро зарур мешуморад: – тарафи объективии ришвадиҳии тиҷоратӣ – додани подошпулӣ (қ. 1 м. 279 КҶ ҶТ) аломатҳои зеринро дар бар мегирад: а) додани пул, когазҳои қиматнок ё дигар молу мулк, ё ин ки расонидани хизмати дори хусусияти молу мулкӣ барои амали анҷомдода (беамалӣ) ба манфиати ришвадиҳанда; б) хусусияти ғайриқонунӣ доштани додани молу мулк ё пешниҳоди хизматрасонӣ; в) ба додани молу мулк ё пешниҳоди хизматрасонӣ вобаста (алоқаманд) будани амалҳои (беамалӣ) аз идоракунанда интизоршаванда ё аз ҷониби ӯ содиршуда; г) хусусияти ташкилӣ-амрдиҳӣ ё маъмурӣ-хочагӣ доштани амалҳои (беамалӣ) дар робита ба ришвадиҳӣ содиршаванда; – тарафи объективии ришвадиҳии тиҷоратӣ – гирифтани подошпулӣ (қ. 3 м. 279 КҶ ҶТ) аломатҳои зеринро фаро мегирад: а) гирифтани молу мулк ё ин ки истифодаи хизматрасонии хусусияти молумулкидошта барои содир намудани амалҳо (беамалӣ) ба манфиати ришвадиҳанда; б) хусусияти ғайриқонунӣ доштани гирифтани молу мулк ё истифодаи хизматрасонӣ; в) ба изҳори ирова (ҳоҳиш) алоқаманд будани гирифтани молу мулк ва ё истифодаи хизматрасонӣ бар ивази содир намудани амалҳои (беамалӣ) муайян аз ҷониби идоракунанда; г) хусусияти ташкилӣ-амрдиҳӣ ё маъмурӣ-хочагӣ доштани амалҳои (беамалӣ) дар робита ба ришвадиҳӣ аз ҷониби ришвагиранда содиршаванда. Пешниҳоди мазкур қобили қабул буда, маълум аст, ки тарафи объективии ҷинояти мазкур ба таври пурра таҳлил гардида, хулосаи амиқи илмӣ ироа гардидааст.

- ба ҳимоя мағҳуми тамаъҷӯй дар таркиби ҷинояти ришвадиҳии тиҷоратӣ дар шакли зайл манзур гардидааст: тамаъҷӯй дар таркиби ҷинояти ришвадиҳии тиҷоратӣ, бояд талаби пешниҳод кардани он зери таҳди迪 содир кардани амалҳое, ки метавонанд ба манфиатҳои қонунии ришвадиҳанда ё наздикони ӯ зарар расонанд, ё ин ки охириనро дар шароите қарор дижанд, ки ӯ маҷбур шавад бо мақсади пешгириӣ кардани оқибатҳои барои манфиатҳои қонунии ӯ ва ё наздиконаш зааровар – ришвадиҳии тиҷоратиро содир намояд, фаҳмида шавад. Мағҳуми мазкурро метавон ҳангоми омӯзиши ришвадиҳии тиҷоратӣ дар илми

хукуки чиноятӣ, асосҳои умумии таъини ҷазо, сиёсати хукукии чиноятӣ ва ғайра мавриди истифода қарор дод.

- дар нуктаи ҷоруми пешниҳодҳои хусусияти амалидошта, муаллиф андеша дорад, ки ба сифати субъекти маҳсуси ришвадиҳии тиҷоратӣ, ки дар қ. 3 ва 4 м. 279 КҶ ҶТ пешбинӣ гардидааст, бояд шахси воқеии мукаллафи ба синни 18-солагӣ расида, фаҳмида шавад. Чунки шахс аз 18-солагӣ қобилияти пурраи хукуқдорӣ пайдо намуда, дар ташкилоти тиҷоратӣ ё дигар ташкилот мақоми муайяни мансабиро ишғол намуда, имконият дорад аз номи ташкилот баромад кунад, муносибатҳои хукукии гражданӣ, меҳнатӣ ва дигар муносибатҳои хукукиро, ки субъекти онҳо худи ташкилот ва ё дигар шахси ваколатдорнамудаи он мегарданд, муқаррар намояд, тағйир дихад ва ё қатъ намояд ва ғайра (саҳ.14).

Дар ин қисмат метавон иброз намуд, ки муаллифи рисолаи илмӣ бо дарназардошти нуктаҳои илмӣ ва тавсияҳои амалии ба ҳимояи пешниҳодшаванда, ки ҳамагӣ навғонии илмӣ ба ҳисоб мераванд, лоиқ ба дараҷаи илмии дарҳостшаванда мебошад.

Бояд қайд намуд, ки дар баробари муваффақиятҳои ишорашуда, инчунин дар рисолаи илмӣ баъзе масъалаҳои баҳсноку норавшан ҷой доранд ва онҳоро ба таври зайл метавон иброз намуд:

1. Аз матни рисолаи илмӣ бармеояд, ки муаллифи диссертатсия ба таърихи пайдоиши падидай мазкур то қабули Кодекси чиноятии ҶТ соли 1998 таваҷҷуҳи зиёд накарда, масъалаи мазкурро мавриди таҳлил қарор надодааст. Бинобар ин, беҳтар мебуд, ки новобаста аз оне ки ришвадиҳии тиҷоратӣ соли 1998 ҳамчун чиноят дар КҶ ворид гардида бошад ҳам, зарур аст, ки таърихи пайдоиш ва инкишофи он дар марҳилаҳои муайяни таърихӣ мавриди омӯзиш қарор дода шавад. Чунки бе омӯзиши таърихи пайдоиш ва инкишофи падидоҳои иҷтимоӣ дар ҷамъият, пешбинӣ кардани дурнамои онҳо ғайриимкон аст.

2. Диссидент дар рисолаи илмии ҳуд пешбинӣ намудааст, ки такмили қонунгузории чиноятӣ ва бартараф намудани мушкилоти амалии судӣ вобаста ба чинояти ришвадиҳии тиҷоратӣ муҳим ва

актуалӣ ба ҳисоб меравад. Дар воқеъ, дар ин самт, мушкилоти зиёди амалияйӣ вуҷуд дорад. Чунки дар бештари мавридҳо дар амалияи ҳукуқтатбиқунӣ баҳсҳо сари масъалаи муайян кардани субъекти ҷиноятӣ мазкур ба миён меояд ва ҳолатҳоеро низ дидан мумкин аст, ки тафовути субъекти ришвадиҳии тиҷоратиро аз дигар ҷиноятҳои ҳамшабеҳ муайян кардан бисёр мушкил аст. Бинобар ин, диссертатсияи мазкур, дар самти бартараф кардани ин мушкилӣ ва дигар проблемаҳои мавҷуда дар ин ҷода кумак менамояд. Аммо аз таҳлили ҳамаҷонибаи диссертатсия бармеояд, ки дар он парвандаҳои ҷиноятӣ камтар мавриди таҳлил қарор дода шудааст. Аз ин лиҳоз, аз муаллиф пурсида мешавад, ки сабаби мавҷудияти қами парвандаҳои ҷиноятӣ дар рисолаи илмӣ дар чист?

3. Бояд иброз дошт, ки мақсади асосии фароҳам овардани шароит барои ҳимояи рисолаҳои илмӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, ин рушди илми ватанӣ, аз ҷумла, соҳаи ҳукуқшиносӣ ба ҳисоб меравад, аммо илми ватанӣ дар он сурат инкишоф меёбад, ки агар ҳангоми навиштани рисолаҳои диссертационӣ таваҷҷӯҳи бештар ба олимони дохилӣ карда шавад. Аз таҳлили диссертатсияи муаллиф бармеояд, ки ҳангоми омузиши масъалаҳо вобаста ба ришвадиҳии тиҷоратӣ дикқати асосӣ ба асарҳои олимони хориҷӣ дода шуда, ба таври бояду шояд, асарҳои олимони ватанӣ мавриди истифода қарор нағирифтааст. Аз ин рӯ, сабаби асосии ба таври зарурӣ таҳлил нагардидани асарҳои олимони ватанӣ дар соҳаи ҳукуқшиносӣ дар диссертатсия аз муаллифи он пурсида мешавад?

Аммо, эрод ва норасоиҳои ишорашуда ба мазмуну мундариҷаи диссертатсия таъсири ҷиддӣ намерасонанд ва арзиши илмии онро коста намегардонанд.

Автореферат ба муҳтавои диссертатсия мувоғиқат дорад. Дар автореферат натиҷаҳои асосии таҳқиқот, алалхусус мазмуни муҳтасари таҳлили кофии бобҳо ва зербобҳои диссертатсия дарҷ ёфтаанд.

Мутобиқати тахассуси илмии довталаб ба дараҷаи илмӣ.

Диссертатсияи Шарипов М.М. ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи навғонии илмии диссертатсионӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шаҳсии муаллифро тасдиқ менамоянди. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шаҳсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳад.

Хулоса, рисолаи диссертатсионии Шарипов М.М. ба талаботҳо оид ба корҳои диссертатсионӣ дар мавриди дарёфти дараҷаи илмии номзади илм мувоғиқ буда, муаллифи он сазовори ноил гардидан ба дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳукуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳукуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) мебошад.

Тақриз дар асоси муқаррароти мавҷуда, маҳсусан бандҳои 76, 77, 78, 79 ва 81 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, таҳия ва пешниҳод гардидааст.

Диссертатсия ва тақризи муассисаи тақриздиҳанда дар семинари васеи илмӣ-назариявии кафедраи ҳукуқи ҷиноятӣ, криминология ва психологияи факултети № 2 Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон баррасӣ шудааст. **Суратмаҷлиси семинари васеи илмӣ-назариявӣ таҳти №1 аз 10 – уми августи соли 2022.**

Тақризи муассисаи тақриздиҳанда аз ҷониби Ҳусейнзода Сино Ҳотамӣ – сардори кафедраи ҳукуқи ҷиноятӣ, криминология ва психологияи факултети № 2 Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон, номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ омода шуда, дар маҷлиси кафедраи ҳукуқи ҷиноятӣ, криминология ва психологияи факултети № 2 Академияи ВКД

Чумхурии Тоҷикистон муҳокима ва ҷонидорӣ шудааст. Суратмаҷлиси кафедра таҳти №1 аз 11 – уми августи соли 2022.

Раиси семинари васеи илмӣ-назарияйӣ:

Сардори кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ,
криминология ва психологияи факултети № 2
Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
подполковники милитсия

С.Х. Ҳусейнзода

Ташхисгар:

Сардори факултети № 2
Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент,
полковники милитсия

Ҳ.С. Сафарзода

Котиби ҷаласа:

Дотсенти кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ,
криминология ва психологияи факултети № 2
Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
майори милитсия

С.С. Нарзуллозода

«Имзои С.Х. Ҳусейнзода, Ҳ.С. Сафарзода
ва С.С. Нарзуллозодаро тасдиқ менамоям»:

Сардори ШК ва КҲШ Академияи ВКД
Ҷумҳурии Тоҷикистон,
подполковники милитсия

Б.З. Музофарзода

Суроғ: Ҷумҳурии Тоҷикистон, Академияи ВКД Ҷумҳурии
Тоҷикистон, 734012, ш. Душанбе, кӯчаи М.Мағомаев, 3 тел: +(992 37)
226-36-13, 226-33-92, 226-28-92 факс: +(992 37) 226-30-19.
Веб сайт www.avkd.tj, E-mail – avkdtj@mail.ru